

Zulu folktale ✎
Wiehan de Jager 📖
Anu Gill 🗣️
panjabi 🗣️
nivå 4 📏

ਪ੍ਰੀਤ ਦਾ ਬਲਾ

Barnebøker for Norge

barneboker.no

ਪ੍ਰੀਤ ਦਾ ਬਲਾ

Skrevet av: Zulu folktale

Illustrert av: Wiehan de Jager

Oversatt av: Anu Gill

Denne fortellingen kommer fra African Storybook (africanstorybook.org) og er videreformidlet av Barnebøker for Norge (barneboker.no), som tilbyr barnebøker på mange språk som snakkes i Norge.

Dette verket er lisensiert under en Creative Commons

[Navngivelse 3.0 Internasjonal Lisens.](https://creativecommons.org/licenses/by/3.0/deed.no)

<https://creativecommons.org/licenses/by/3.0/deed.no>

ਇਹ ਕਹਾਣੀ ਇੱਕ ਪੰਛੀ, ਨਗੀਡੀ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਲਾਲਚੀ ਨੌਜਵਾਨ ਆਦਮੀ ਗਿਨਗਾਇਲ ਦੀ ਹੈ। ਇਕ ਦਿਨ ਜਦ ਗਿਨਗਾਇਲ ਬਾਹਰ ਸ਼ਿਕਾਰ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਉਸਨੇ ਨਗੀਡੀ ਦੀ ਪੁਕਾਰ ਸੁਣੀ। ਗਿਨਗਾਇਲ ਦੇ ਮੂੰਹ ਵਿੱਚ ਸ਼ਹਿਦ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਤੇ ਪਾਣੀ ਆ ਗਿਆ। ਉਸ ਨੇ ਰੁੱਕ ਕੇ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਸੁਣਿਆ। ਉਹ ਖੋਜ ਕਰਦਾ ਰਿਹਾ ਜਦ ਤੱਕ ਉਸ ਨੇ ਟਾਹਣੀਆਂ ਵਿੱਚ ਪੰਛੀ ਨਾ ਵੇਖਿਆ। “ਚੀਂ-ਚੀਂ-ਚੀਂ,” ਛੋਟਾ ਪੰਛੀ ਇੱਕ ਦਰਖਤ ਤੋਂ ਦੂਜੇ ਦਰਖਤ ਤੇ ਸਫਰ ਕਰਦਾ ਬੋਲ ਰਿਹਾ ਸੀ। “ਚੀਂ-ਚੀਂ-ਚੀਂ,” ਉਸ ਨੇ ਕਿਹਾ ਅਤੇ ਕਦੇ ਕਦੇ ਰੁੱਕ ਕੇ ਦੇਖਦਾ ਜੇ ਗਿਨਗਾਇਲ ਉਸ ਦਾ ਪਿੱਛਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ।

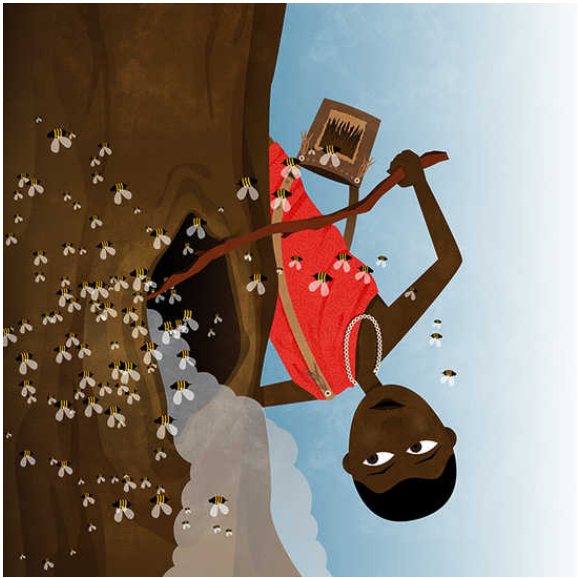

ਗਿਨਗਾਇਲ ਨੇ ਦਰਖਤ ਹੇਠ ਆਪਣਾ ਸ਼ਿਕਾਰ ਵਾਲਾ ਬਰਛਾ ਰੱਖਿਆ, ਕੁਝ ਸੁੱਕੀਆਂ ਟਾਹਣੀਆਂ ਇਕੱਠੀਆਂ ਕੀਤੀਆਂ ਅਤੇ ਇੱਕ ਛੋਟੀ ਅੱਗ ਲਾਈ। ਜਦ ਅੱਗ ਪੂਰੀ ਬਲ ਰਹੀ ਸੀ, ਉਸ ਨੇ ਇਕ ਲੰਬੀ ਸੁੱਕੀ ਸੋਟੀ ਅੱਗ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਰੱਖੀ। ਇਹ ਲੱਕੜ ਅਕਸਰ ਮਚਦੀ ਹੋਈ ਬਹੁਤ ਧੂੰਆਂ ਪੈਦਾ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਉਸ ਨੇ ਸੋਟੀ ਦਾ ਠੰਢਾ ਪਾਸਾ ਆਪਣੇ ਦੰਦਾਂ ਨਾਲ ਫੜਿਆ ਅਤੇ ਦਰਖਤ ਤੇ ਚੜ੍ਹਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ।

ਦੇ ਗਈਆਂ।

ਸੁੰਮਾਂ ਪਸ਼ੁਦ ਨਹੀਂ ਸੀ - ਪਰ ਉਹ ਗਿਨਗਿਨੀਲ ਰਹਿ ਪਾ - ਸ਼ੀ ਮੁੰਦ ਸੁੰਮਾਂ ਸੁੰਮਾਂ ਚੁੰ
ਨਾਝ ਆਈਆਂ, ਸੁੰਮਾਂ ਸੁੰਮਾਂ ਚੁੰ ਉਹ ਸੁੰਮਾਂ ਸੁੰਮਾਂ ਚੁੰ ਉਹ ਸੁੰਮਾਂ ਸੁੰਮਾਂ ਚੁੰ
ਉਲਘ ਲਘ ਸੁੰਮਾਂ ਸੁੰਮਾਂ ਚੁੰ ਸੁੰਮਾਂ ਸੁੰਮਾਂ ਚੁੰ ਸੁੰਮਾਂ ਸੁੰਮਾਂ ਚੁੰ
ਦਰਮ ਦ ਸੁੰਮਾਂ ਸੁੰਮਾਂ ਚੁੰ ਸੁੰਮਾਂ ਸੁੰਮਾਂ ਚੁੰ ਸੁੰਮਾਂ ਸੁੰਮਾਂ ਚੁੰ
ਸੁੰਮਾਂ ਸੁੰਮਾਂ ਚੁੰ ਸੁੰਮਾਂ ਸੁੰਮਾਂ ਚੁੰ ਸੁੰਮਾਂ ਸੁੰਮਾਂ ਚੁੰ ਸੁੰਮਾਂ ਸੁੰਮਾਂ ਚੁੰ
ਸੁੰਮਾਂ ਸੁੰਮਾਂ ਚੁੰ ਸੁੰਮਾਂ ਸੁੰਮਾਂ ਚੁੰ ਸੁੰਮਾਂ ਸੁੰਮਾਂ ਚੁੰ ਸੁੰਮਾਂ ਸੁੰਮਾਂ ਚੁੰ

ਰਨ, ਉਹ ਉਲਘ ਲਘ ਸੁੰਮਾਂ ਸੁੰਮਾਂ ਚੁੰ ਸੁੰਮਾਂ ਸੁੰਮਾਂ ਚੁੰ ਸੁੰਮਾਂ ਸੁੰਮਾਂ ਚੁੰ
ਦਰਮ ਦ ਸੁੰਮਾਂ ਸੁੰਮਾਂ ਚੁੰ ਸੁੰਮਾਂ ਸੁੰਮਾਂ ਚੁੰ ਸੁੰਮਾਂ ਸੁੰਮਾਂ ਚੁੰ ਸੁੰਮਾਂ ਸੁੰਮਾਂ ਚੁੰ
ਸੁੰਮਾਂ ਸੁੰਮਾਂ ਚੁੰ ਸੁੰਮਾਂ ਸੁੰਮਾਂ ਚੁੰ ਸੁੰਮਾਂ ਸੁੰਮਾਂ ਚੁੰ ਸੁੰਮਾਂ ਸੁੰਮਾਂ ਚੁੰ
ਸੁੰਮਾਂ ਸੁੰਮਾਂ ਚੁੰ ਸੁੰਮਾਂ ਸੁੰਮਾਂ ਚੁੰ ਸੁੰਮਾਂ ਸੁੰਮਾਂ ਚੁੰ ਸੁੰਮਾਂ ਸੁੰਮਾਂ ਚੁੰ
ਸੁੰਮਾਂ ਸੁੰਮਾਂ ਚੁੰ ਸੁੰਮਾਂ ਸੁੰਮਾਂ ਚੁੰ ਸੁੰਮਾਂ ਸੁੰਮਾਂ ਚੁੰ ਸੁੰਮਾਂ ਸੁੰਮਾਂ ਚੁੰ

ਜਦ ਮਧੂ- ਮੱਖੀਆਂ ਨਿਕਲ ਗਈਆਂ, ਗਿਨਗਾਇਲ ਨੇ ਆਪਣਾ ਹੱਥ ਛੱਤੇ ਵਿੱਚ ਪਾਇਆ। ਉਸ ਨੇ ਹੱਥ ਭਰਕੇ ਮਿੱਠਾ ਸ਼ਹਿਦ, ਚਿੱਟੀ ਚਰਬੀ ਨਾਲ ਟਪਕਦਾ ਹੋਇਆ ਕੱਡਿਆ। ਉਸ ਨੇ ਸ਼ਹਿਦ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਮੋਢੇ ਤੇ ਇਕ ਥੈਲੀ ਵਿੱਚ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਪਾਇਆ ਅਤੇ ਦਰਖ਼ਤ ਤੋਂ ਥੱਲੇ ਆਉਣ ਲਗਾ।

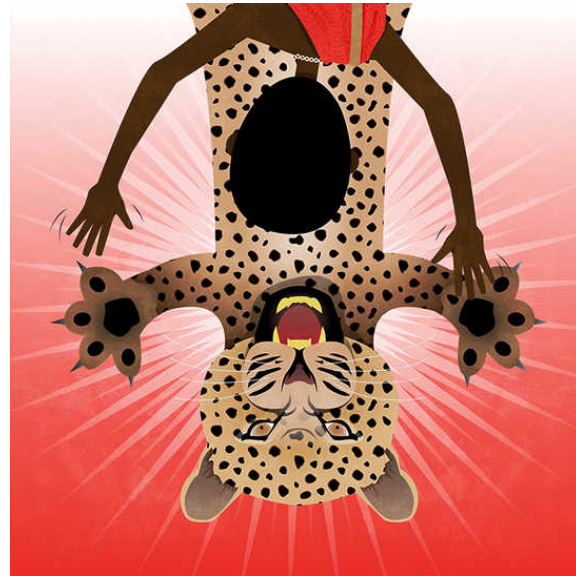

ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿ ਚੀਤਾ ਗਿਨਗਾਇਲ ਨੂੰ ਛੂਹੇ, ਉਹ ਛੇਤੀ ਰੁੱਖ ਤੋਂ ਥੱਲੇ ਆਇਆ। ਕਾਹਲੀ ਵਿਚ, ਉਹ ਇੱਕ ਟਾਹਣੀ ਤੇ ਪੈਰ ਰੱਖਣਾ ਭੁੱਲ ਗਿਆ ਅਤੇ ਜ਼ਮੀਨ ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਨਾਲ ਡਿਗਿਆ। ਉਸ ਦਾ ਗਿੱਟਾ ਮੁਚ ਗਿਆ। ਜਿਨ੍ਹੀ ਤੇਜ਼ ਹੋ ਸਕਿਆ, ਉਹ ਤੁਰਿਆ ਗਿਆ। ਉਹ ਖੁਸ਼ਕਿਸਮਤ ਸੀ ਕਿ ਚੀਤਾ ਉਹਦਾ ਪਿਛਾ ਕਰਨ ਲਈ ਸੁਸਤ ਸੀ। ਨਗੀਡੀ ਨੇ ਬਦਲਾ ਲੈ ਲਿਆ। ਅਤੇ ਗਿਨਗਾਇਲ ਨੇ ਸਬਕ ਸਿੱਖਿਆ।

ਇਸੇ ਸਮੇਂ ਇੱਕ ਸੁੰਬਰੀ ਆਈ। ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਚੰਗੇ ਕੰਮਾਂ ਦੀ ਸ਼ਲੀਸ਼ਤੀ ਦੱਸੀ। ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਕੰਮਾਂ ਨੂੰ ਚੰਗੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਕਰਦਾ ਹਾਂ। ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਕੰਮਾਂ ਦੀ ਸ਼ਲੀਸ਼ਤੀ ਦੱਸੀ। ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਕੰਮਾਂ ਨੂੰ ਚੰਗੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਕਰਦਾ ਹਾਂ। ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਕੰਮਾਂ ਦੀ ਸ਼ਲੀਸ਼ਤੀ ਦੱਸੀ। ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਕੰਮਾਂ ਨੂੰ ਚੰਗੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਕਰਦਾ ਹਾਂ।

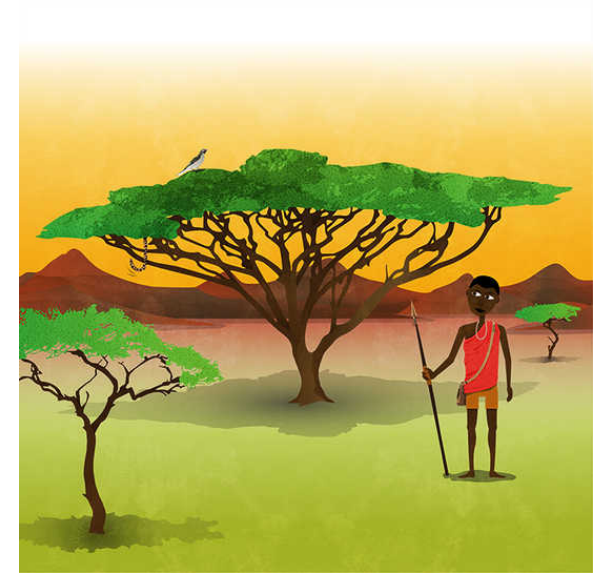

ਇਸੇ ਸਮੇਂ ਇੱਕ ਸੁੰਬਰੀ ਆਈ। ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਚੰਗੇ ਕੰਮਾਂ ਦੀ ਸ਼ਲੀਸ਼ਤੀ ਦੱਸੀ। ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਕੰਮਾਂ ਨੂੰ ਚੰਗੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਕਰਦਾ ਹਾਂ। ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਕੰਮਾਂ ਦੀ ਸ਼ਲੀਸ਼ਤੀ ਦੱਸੀ। ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਕੰਮਾਂ ਨੂੰ ਚੰਗੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਕਰਦਾ ਹਾਂ। ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਕੰਮਾਂ ਦੀ ਸ਼ਲੀਸ਼ਤੀ ਦੱਸੀ। ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਕੰਮਾਂ ਨੂੰ ਚੰਗੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਕਰਦਾ ਹਾਂ।

ਪਰ, ਗਿਨਗਾਇਲ ਨੇ ਅੱਗ ਬੁਜਾਈ, ਆਪਣਾ ਬਰਛਾ ਚੁੱਕਿਆ, ਅਤੇ ਘਰ ਵੱਲ ਤੁਰਨ ਲੱਗ ਪਿਆ। ਉਸ ਨੇ ਪੰਛੀ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕੀਤਾ। ਨਗੀਡੀ ਗੁੱਸੇ ਵਿਚ ਬੋਲਿਆ। ਗਿਨਗਾਇਲ ਰੁੱਕ ਗਿਆ, ਉਸਨੇ ਛੋਟੇ ਪੰਛੀ ਵੱਲ ਤਾੜਿਆ ਅਤੇ ਉੱਚੀ ਹੱਸਣ ਲੱਗਾ। “ਤੂੰ ਕੁਝ ਸ਼ਹਿਦ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈਂ, ਮੇਰੇ ਦੋਸਤ? ਪਰ ਸਾਰਾ ਕੰਮ ਤਾਂ ਮੈਂ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਸਾਰੇ ਡੰਗ ਮੈਨੂੰ ਮਿਲੇ। ਮੈਂ ਇਹ ਮਿੱਠਾ ਸ਼ਹਿਦ ਤੇਰੇ ਨਾਲ ਕਿਉਂ ਸ਼ੇਅਰ ਕਰਾਂ?” ਫਿਰ ਉਹ ਤੁਰ ਗਿਆ। ਨਗੀਡੀ ਗੁੱਸੇ ਸੀ! ਇਹ ਉਸ ਦੇ ਨਾਲ ਵਰਤਾਓ ਦਾ ਕੋਈ ਤਰੀਕਾ ਨਹੀਂ ਸੀ! ਪਰ ਉਹ ਆਪਣਾ ਬਦਲਾ ਲਵੇਗਾ।

ਕਈ ਹਫ਼ਤੇ ਬਾਅਦ ਗਿਨਗਾਇਲ ਨੂੰ ਫਿਰ ਨਗੀਡੀ ਦੀ ਪੁਕਾਰ ਸੁਣੀ। ਉਸ ਨੂੰ ਸੁਆਦੀ ਸ਼ਹਿਦ ਦੀ ਯਾਦ ਆਈ, ਅਤੇ ਉਤਸੁਕਤਾ ਨਾਲ ਇਕ ਵਾਰ ਫਿਰ ਪੰਛੀ ਦਾ ਪਿਛਾ ਕਰਨ ਲੱਗਾ। ਜੰਗਲ ਦੇ ਕਿਨਾਰੇ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਗਿਨਗਾਇਲ ਨੂੰ ਲੈ ਜਾਣ ਬਾਅਦ, ਨਗੀਡੀ ਇੱਕ ਕੰਡਿਆਂ ਵਾਲੇ ਦਰਖਤ ਵਿਚ ਆਰਾਮ ਕਰਨ ਲਈ ਰੁੱਕ ਗਿਆ। ਗਿਨਗਾਇਲ ਨੇ ਸੋਚਿਆ, “ਛੱਤਾ ਇਸ ਦਰਖਤ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇਗਾ।” ਉਸ ਨੇ ਛੇਤੀ ਛੋਟੀ ਅੱਗ ਲਾਈ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਦੰਦਾਂ ਵਿਚ ਧੂੰਐਂ ਵਾਲੀ ਸੋਟੀ ਫੜਕੇ ਦਰਖਤ ਤੇ ਚੜ੍ਹਨ ਲੱਗਾ। ਨਗੀਡੀ ਬੈਠ ਕੇ ਦੇਖ ਰਿਹਾ ਸੀ।